

La Vall

ACV
ASSOCIACIÓ
CULTURAL
VALLGORGUINA

Bon Nadal
i Felix
Any Nou

El cabirol
Espai de natura i lleure

**ÀREA DE PÍCNIC I
BARBACOES**

Crta C - 61 km. 9 Vallgorguina
Tel: 659 791 053

FUSTER - EBENISTA

Jordi Campos Gárata

Tel. 689 65 33 14 • jordicampos@gmail.com

Alguersuari, 7
08470 Sant Celoni
Tel. 93 848 52 04
llibres@alguerset.com
www.alguerset.com

Braseria
**El Paller de
Can Pradell**

Vallgorguina
Tel. 606 009 884
Tel. 696 055 234 (Paco)

VALLGAEC, S.L.
Instal·lació Gas • Aigua
Electricitat • Calefacció
Climatització

C/ Montseny, 13 · 08471 Vallgorguina (BCN)
Tel. 93 867 87 48 · Mòbil: 610 861 637 · vallgaec@vallgaec.es

**FUSTERIA
MORA**

Villa Teresa s/n Ernest 93 867 94 23
08471 Vallgorguina Salvador 93 867 91 16
fusteriamora@gmail.com Mòb. taller 666 267 657

**Hípica
Merendero
Can Virgili**

TEL. 93 867 92 82 • 08471 VALLGORGUINA

**EXCAVACIONS
TONI COSTA, S.L.**

c/Turó de Morau, 218
17404 Riells i Viabrea

Tel. 689 734 041 • Oficina: 616 525 934
tonicoto@hotmail.es
www.facebook.com/tonicosta.excavacions

pigmenta
PINTURA I INTERIORISME

PINTURA INDUSTRIAL
PARTICULARS
STANDS
DECORACIÓ
INTERIORISME
ROTULACIÓ
REHABILITACIÓ DE
FAÇANES I INTERIORS

c. Germà Emilià, 45
08470 Sant Celoni (Barcelona)
Ibàn González Hermoso - 678 512 901
pigmentadecodisseny@gmail.com

Instal-mant
Lampistes S.L.

* MANTENIMENT INDUSTRIAL I DOMESTIC
* PRESIÒNICA
* AUTOMATISME

Instal·lador autoritzat
amb llum, aigua, calefacció,
aire condicionat,
plaques solars i gas.

Ctra. Nova, 45 - M. 670 40 32 47 - 08471 VALLGORGUINA
instalment1@gmail.com

**Restaurant
La Font**
La Font de Can Morau
al mig de la natura

- Gran assortit d'arrossos
- Peix i marisc fresc
- Carns a la brasa
- Postres casolans d'elaboració pròpia
- Àmplia carta de vins

tel. 93 867 90 73
Camí de Can Botil s/n
08470-VALLGORGUINA

CONSTRUCCIONS TORRAS
Gabriel Torras Barri

Camí Camp de futbol, s/n
08471 VALLGORGUINA
M. 677 472 361
T. 93 867 90 77

gabrieltorras@hotmail.com

INDEX

Simbolismes arquitectura i tradicions ancestrals.La flor de vida, JOSEP M.ARMENGOL	4
En el centenari del naixement de Montserrat Vayreda poetessa de l'Empordà, JOAN PORTALS	8
El duelo en tándem, LIGIA LOPEZ	11
Fira del Bosc, FRANCISCO TORRALBA	12
Estelada, CARLES ROMERO	17
Notícies necrològiques, MONTSERRAT PALOMÉ	18
Masies i Cases de Vallgorguina: Can Gras del Pou, JAUME MORA	20
Agenda, ACV	22
Les pedres i els forns de Vallgorguina i el seu entorn, FRANCISCO TORRALBA	22
La importància de l'oficialitat del català a Europa, TESSA BARLO	23
Sól, JOAN MANEL RIERA	24
Crònica esportiva, LLUÍS REVERTER	26
Imatge antiga de Vallgorguina, ACV	29

Edició:	Associació Cultural Vallgorguina. Baixos de la Rectoria (plaça de la Vila, 2. 08471 Vallgorguina) www.acvvallgorguina.org - acvvallgorguina@gmail.com
Consell de redacció:	Jaume Mora, Lluís Reverter i Francisco Torralba
Maquetació:	Francisco Torralba
Imatge de la portada	Jaume Mora
Impressió:	Area Local&Maes Gràfiques (Avda.Fortalesa, 14-17450 Hostalric-Girona)
ISSN:	1139-6180
Dipòsit Legal:	B-31.949-1981
Tiratge:	300 exemplars
Preu de venda:	2,50 €

Els articles publicats a *La Vall* expressen només l'opinió dels seus autors.
Queda prohibida la reproducció total o parcial d'aquesta publicació sense citar la seva procedència.

AQUESTA REVISTA HA ESTAT GUARDONADA AMB EL 5È PREMI AMADOR GARRELL I ALSINA, 1997

Adscrita a la

 ACPC
Associació Catalana
de la Premsa Comarcal

Amb el suport de

 Generalitat de Catalunya
**Departament
de la Presidència**

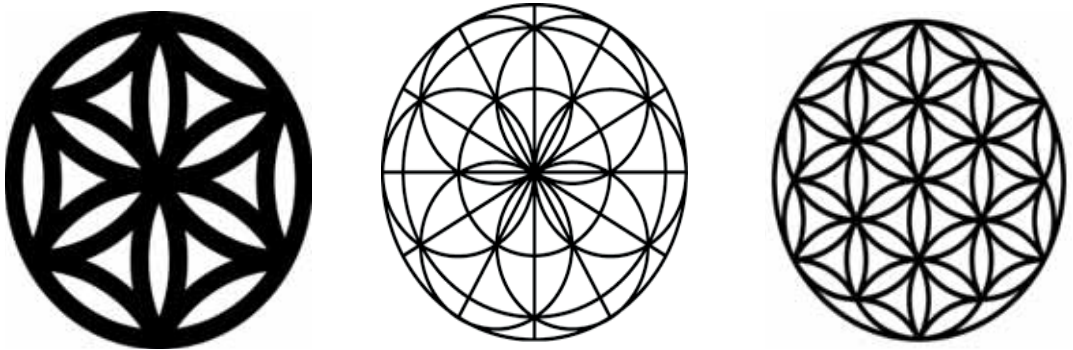
Simbolismes, arquitectura i tradicions ancestrals

La flor de vida

Els simbolismes sempre ens han rodejat en la nostra vida a vegades sense donar-nos compte, observant alguns gravats a la pedra que ens assemblen curiosos. La veritat és que els nostres avantpassats tenien una memòria ancestral que reproduïa esquemes mentals antics de creences anteriors al cristianisme, que per tradició, sobretot en l'àmbit rural ens han arribat als nostres dies.

Parlarem de l'anomenada flor de vida, que es reproduïx en els gravats fets a fusta i pedra, que agafa força a la simbologia dels monuments, que deixa testimoniatge de velles tradicions i creences que han perviscut en el decurs dels temps.

La **flor de vida** és un símbol que deriva del símbol solar bàsic i que es forma dividint un cercle en sis parts, de manera que les barres que formen els sectors apunten als vèrtexs d'un hexàgon (que pot aparèixer o no). El patró es pot multiplicar de forma indefinida, superposant seccions dels diferents cercles.

El símbol apareix com a motiu geomètric en diverses cultures antigues, entre elles l'assíria o l'egípcia. Posteriorment se li va dotar d'un significat religiós, essent un símbol de la Creació (els sis pètals serien els sis dies d'activitat divina narrats al Gènesi dins el cercle que simbolitza la creació del món i la perfecció de l'obra de Déu). D'aquest símbol en van derivar d'altres de tradició mística.

Tenim tres exemples d'aquesta tipologia de flor de vida representada en aquestes fotos i en diferents indrets. La primera està situada al santuari dels Arcs de Santa Pau, la segona està situada al País Basc al Monestir d'Irantzu i

la tercera a Arbúcies amb diverses representacions en una finestra del gòtic tardà del segle XV.

Visualitzem aquesta darrera finestra amb més detall per la quantitat de simbolismes gravats en ells. Cal dir que de la finestra original ho és la part superior i els dos brancals motllurats. És una finestra reinstal·lada segurament d'una de les cases en ruïnes producte de l'incendi de la vila per part de les tropes borbòniques entre el 31 de març i 1 d'abril de 1714, per causa de la resistència d'aquesta vila i venjança per una derrota ocasionada el 14 de gener de 1714 pels sometents d'Arbúcies, Sant Hilari Sacalm, Espinelves i Viladrau, contra dos regiments de Valons Francesos provinents d'Hostalric. Podem veure perfectament la marca del foc a la pedra. Però el que volem focalitzar són els simbolismes gravats.

Uns simbolismes que volen ser cristianitzats per la creu, però emparats per la flor de la vida de sis pètals i la roda solar i el símbol de l'espiga de la vida i la seva regeneració o transmissió que fa germinar el blat de nou en un altre cycle anyal.

Tot gravat per a protegir la casa de les bruixes, els mals esperits, les malalties i tota mena de mals en una època obscurantista on la pesta feia estralls, la gana, les sequeres, les guerres de remences, les supersticions eren el pa de cada dia. Les persones cercaven tota mena de proteccions a part de la religió catòlica que no era gens amant de simbolismes d'arrel pagana i que a vegades feien pagar justos per pecadors cremant pobres remeieres com a Bruixes, homes i dones objecte del fanatisme, la intolerància i la superstició. Època difícil on els calls jueus van ser assaltats per turbes fanàtiques i la seva expulsió el 1492.

Salers de pastor

Salers de Pastor amb la flor de la vida. Una altra cosa és que el repertori simbòlic, començant per la **rosa sexifòlia**, planta les arrels en els fons dels temps i amb tota probabilitat tenia originalment motivacions religioses o profilàctiques: "L'origen dels motius de les musicadures és preromà, van néixer més per un sentiment religiós que no pas estètic, en què es donava expressió al culte als astres, als avantpassats i als animals totèmics. El culte al sol devia motivar les estilitzacions del disc en representacions de forma circular, i aquesta interpretació es pot aplicar

al motiu més popular de les musicadures, la rosassa, símbol de la fertilitat". Amb l'adveniment del Cristianisme, es van afegir altres símbols al repertori, creus i calzes, bàsicament, "i amb el temps es va anar oblidant el significat original dels que procedien del substrat precristià, mentre se'n conservaven les formes, convertides ja en un mer motiu decoratiu".

La Carlina Acaulis un card de muntanya i la representació solar

Davant tanta inseguretat les persones cercaven protecció per tots els mals i un recurs senzill era collir **carlines** -cards- la nit de Sant Joan i penjar-les al portal. Aquesta planta recorda el sol, que amb la seva llum fa fora les tenebres i, per tant, les bruixes. Igual que la flor de la vida, ambdues són símbols de llum, símbols solars.

Les carlines, que ens protegeixen de bruixes i malalties i tota mena de mals, aquest és el motiu de trobar-les a les cases. Aquesta atractiva planta, la Carlina Acaulis. Creix en zones de pastura entre els 1.000 i 2.000 metres d'alçada i el seu nom segons certes tradicions la connecten amb el nom de l'Emperador Carlemany, la llegenda que explica que uns àngels la van mostrar a Carlemany i li van ensenyar com emprar-la contra la pesta i així podia salvar les seves tropes afectades per la malaltia quan es trobaven creuant els Pirineus. La Carlina, juntament amb la ruda, la planta més efectiva per protegir-se de les bruixes, segons la tradició popular.

Per la seva semblança amb el sol es col·locava sense beneir en portes i finestres, costum que se segueix mantenint, ja que protegeix tant persones com animals de malalties, llamps, bruixes i altres éssers que passen en la nocturnitat.

Expliquen que les bruixes en veure una carlina no podien evitar comptar els nombrosos pètals que la conformen, i comptant se'ls feia de dia, havent d'anar-se'n sense poder dur a terme la seva malifeta. A la mitologia basca se la coneix com la flor del Sol, Eguzkimore, llum protectora de la foscor. Reproduïm la llegenda Basca.

“Quan els primers homes van poblar la terra, tot era foscor. Els dimonis, bruixes i totes les pors campaven lliurement amagats dins l'ombra d'aquesta nit perenne. Els homes, espantats, van demanar-li ajuda a la Terra. I la terra els va donar un astre de llum perquè els protegís. La lluna. Però la llum tènue de la lluna no era prou per foragitar els mals esperits, i els homes van tornar a demanar-li ajuda. La Terra, novament, els portà un astre, aquest cop molt més poderós, el Sol. Durant el dia, cap criatura de la foscor podia assetjar-los, i els homes se sentien segurs, però durant la nit, entre la penombra, tornaven a sentir-se amenaçats. Altra vegada, els homes van demanar ajuda a la Terra, i aquesta els brindà la solució definitiva. Va crear aquest card que tenia forma de Sol (en basc, l'Eguzkimore). Els homes, doncs, van penjar-lo a les portes de les seves cases i així, durant la nit, cap criatura malvada els destorbaria, ja que, en veure'l, fugirien espantats tal com fugien de la llum del gran astre.”

Els símbols solars, el cristianisme i la rosa sexifòlia (Flor de la vida)

El símbol solar també el trobem en altres llocs que calia preservar de les males influències. A pocs metres de l'església de Sant Pere de Llorà hi ha una era circular, forma ja de per si reveladora. A l'entrada, quatre

rajoles formen un sol a terra, no fos cas que es fes malbé la collita. En diuen d'aquests rajols “Espantabruixes” en alguns indrets. Finalment a Alòs d'Isil (Pallars Sobirà) trobem la connexió entre la rosa sexifòlia i el cristianisme en la imatge d'Adam i Eva (censurada) el símbol del cristianisme i la flor de la vida. Els sis dies de la Creació de déu. La creació humana.

Josep M Armengol historiadore,

President de l'Associació dels Oficis i el Patrimoni.

www.armengol.org

En el centenari del naixement de Montserrat Vayreda, poetessa de l'Empordà

Com es fa cada any, el passat mes de juliol la Generalitat de Catalunya va acordar aprovar les efemèrides que commemorarà l'any 2024 amb l'objectiu de posar en relleu, recuperar i divulgar la memòria de les personalitats i esdeveniments històrics, artístics, científics o culturals que han deixat empremta en el nostre patrimoni col·lectiu.

Entre la llista de persones a recordar durant l'any hi figura l'escriptora Montserrat Vayreda i Trullol, de la qual l'any 2024 es commemorarà el centenari del seu naixement. I m'ha semblat oportú portar el seu record a les pàgines de La Vall per tractar-se també d'un exemple de vinculació i d'estima al territori que la va veure néixer, el qual estarà sempre present a totes les seves obres.

Montserrat Vayreda va néixer a Lledó (Alt Empordà) el 28 d'agost de 1924, en el si d'una família molt vinculada al món de la cultura. Quan tenia tres anys la família es traslladà a viure a Figueres fins que l'esclat de la Guerra Civil els obligà a instal·lar-se a un mas situat a pocs kilòmetres de la ciutat. Acabada la guerra es traslladaren a una casa pairal, el Noguer de Segueró, fins que l'any 1953 retornaren definitivament a la capital de l'Alt Empordà.

En els primers anys va rebre la influència de l'avi matern, el poeta Sebastià Trullol, una influència que la portà a escriure també poesia quan encara era molt jove. El seu amor per la natura i l'entorn natural li va provenir ben segur de l'avi patern, el destacat botànic Estanislau Vayreda, qui era germà de dues figures també importants en el món de la cultura del seu temps: el pintor Joaquim Vayreda i el també pintor i novel·lista Marià Vayreda, autor d'obres tan conegudes com «La punyalada» i «Records de la darrera carlinada».

Durant els anys cinquanta i seixanta, en plena dictadura franquista, va publicar els seus primers poemaris i va participar en nombrosos certàmens poètics, la majoria dels quals, a causa de la repressió de la llengua catalana, tenien per escenari les terres del Rosselló i altres de la Catalunya Nord. Posteriorment, va obrir una brocanteria a Figueres, lloc que va esdevenir un centre de tertúlies literàries dirigides per Carles Fages de Climent, de qui ella es va considerar sempre deixeble i a la que el poeta titulava la Cariàtide Major de l'Empordà, un títol de Cariàtide que compartia amb la seva germana M. Àngels i altres escriptores empordaneses.

Dintre la sèrie d'Epigrames que Fages va dedicar a tants contemporanis seus, Montserrat Vayreda és la protagonista d'aquell que comença amb aquests versos:

Verge Montserrat Vayreda, / voltada d'antiguitats, / que escarpiu amb veu de seda/ la cabellera dels blats, / i en la olotina fageda/ domteu les eternitats./ Verge Montserrat Vayreda/ voltada d'olles i plats ... Uns versos que feien referència a la botiga que ella havia obert a Figueres i també a les estades a la masia de la qual era propietària a la Vall d'en Bas, una masia que va acabar també esdevenint un centre literari. I, precisament, és al pròleg de les seves Memòries que Fages la descriu com «una persona dotada d'una percepció extraordinària i un do d'anàlisi precís i ponderat, admiradora incondicional d'en Pla, encara que llurs conceptes de la vida no s'assemblin gaire».

Entre les activitats literàries de Montserrat Vayreda destaca la promoció a Figueres de la Festa de la Poesia que organitzava l'Agrupació de Cultura del Casino Menestral i la continuada col·laboració a la premsa local i comarcal (Vida parroquial, Empordà, Canigó, Papers empordanesos i moltes altres publicacions) a més de la seva participació en diversos Jocs Florals en qualitat de concursant, mantenidora o membre del Jurat.

Al llarg de la seva vida va mantenir també una relació constant amb artistes, especialment amb pintors de l'Empordà i de la Garrotxa. De la col·laboració amb el pintor Lluís Roura, per exemple, en sorgiren dos llibres, amb poemes i pintures dedicats als pobles de l'Empordà.

La seva dedicació a la cultura i al seu país va merèixer l'obtenció de nombrosos premis i reconeixements públics, entre els quals destaquen la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya (1999) i la de Filla adoptiva de la ciutat de Figueres (1986), entre molts altres.

Encara que l'obra de Montserrat Vayreda reflecteix bàsicament la natura i el paisatge del seu país, així com el tarannà de la seva gent, els quals hi ocupen un lloc preeminent, el seu contingut va molt més enllà i expressa, en un llenguatge clar i assequible a tothom, la seva visió del món, les seves creences, els seus sentiments davant del pas del temps i la mort ...

Molts són els seus llibres de poemes. Entre ells, *Entre el temps i la eternitat* (1955), *Ofrena de Nadal* (1965), *Amb el sol a la mà: poemes per a infants* (1978), *Poemes de Montserrat Vayreda. Antologia* (1945-2004) i molts altres, entre ells els que abans feia referència amb les pintures de Lluís Roura.

Entre la prosa destacaria diverses biografies de pintors, un esbós biogràfic de Carles Fages de Climent (lo gayter de la Muga) dins del llibre dedicat a la seva vida i obra (Figueres 1983), i els sis volums del llibre *Els pobles de l'Alt Empordà*, en el qual fusiona admirablement paisatge, història i llegenda.

Montserrat Vayreda va morir a Figueres el 9 de novembre de l'any 2006. El

seu llegat literari es conserva a la Biblioteca Carles Fages de Climent d'aquesta ciutat i inclou més de 150 referències entre llibres, articles i col·laboracions diverses així com 563 documents de la seva biblioteca particular.

Finalment, com a mostra feaent de l'obra de la poetessa protagonista d'aquest article voldria incloure alguns dels versos dedicats a l'Empordà que inicien el llibre que es va publicar precisament l'any de la seva mort, el 2006, amb el títol «L'Alt Empordà. Passat i present dels seus pobles», una obra que mitjançant els poemes de Montserrat Vayreda i els quadres de Lluís Roura ens acosta i ens fa viure cadascun dels pobles de l'Alt Empordà.

L'Empordà

Si tenim ben a la vora
un cel ben clar,
si el temps somriu a tota hora
i tot camí ens sembla pla,
és que som a l'Empordà.
País que gronxa el bressol
d'on saltà la tramuntana
que rellisca per la plana
sota la faixa del sol.

.....
Dir Empordà, és dir bon blat,
bona gent i bona plana
bon desig i bon mercat
és dir cançó i dir sardana

.....
I quan tens a abast de mà
aquesta terra florida,
quan tot et cau a la mida
i sents desig d'estimar,
et dius que la teva vida
és un tros més d'Empordà.

Joan Portals Martí

Rectificació: A la Vall passada, a l'article del senyor Joan Portals no va sortir els darrers dos paràgrafs que afegim ara:

“Els fogatges que han arribat fins a nosaltres són, doncs, l'única referència que ens permet aproximar-nos a la població de Vallgorguina en els temps més antics.

A partir d'aleshores ens haurem de fixar en altres documents per seguir l'evolució demogràfica de la població, entre els quals tindran especial importància, a partir dels primers anys del segle XVII, els llibres sacramentals de la parròquia i els censos generals de població.”

El duelo en tándem

Us presento el llibre "El duelo en tándem" Però abans he de fer una mica d'història.

La meua família, els Sapiña, vam arribar a Vallgorguina el 1994. El Víctor tenia tres anys, l'Eva dos mesos i l'Àlex tenia set anys i mig. Quan vam arribar el primer que vaig fer va ser obrir la porta de la casa del Duro i dir-li a l'Àlex: "El poble és teu"

L'Àlex va ser molt feliç, per a ell, els amics i les amigues eren el més important. Va gaudir moltíssim de tot el que Vallgorguina li oferia: llibertat i amistat.

El 2012 van diagnosticar a l'Àlex un sarcoma d'Ewing i el 6 de març de 2013 va marxar d'aquest món. Sis mesos després, el 23 de setembre, el Víctor va volar amb ell.

"El duelo en tándem" és un llibre de dolor i d'amor.

Dolor brutal i sagnant, dolor per la pèrdua de dos dels meus fills. Dolor pel que mai viurem, dolor amb gust de sang i de mort, però també és un llibre d'amor infinit, de l'amor que sento per l'Àlex i el Víctor.

El títol vol significar que no he estat sola en aquest camí i també que l'esport ajuda en aquest viatge.

El llibre té dues parts, la primera és el diari sense correccions de tot el que sentia des del març del 2013 fins al 2022 i la segona part són petits relats dedicats a l'Àlex, al Víctor, al meu pare, a les dones del meu arbre genealògic, a moments, a objectes quotidians... En definitiva, és una acceptació a la vida viscuda.

"El duelo en tándem" mostra com l'escriptura i el dibuix ajuden a expressar i a transcendir el dolor profund viscut en un amor infinit i és a la vegada un reconeixement a les vides de l'Àlex i del Víctor i també a les nostres vides.

Ligia López

**Escribir y dibujar me ayuda a transformar
la pérdida en aceptación
y el dolor en amor**

Fira del Bosc

Com cada any s'ha celebrat la Fira del Bosc i ja són unes quantes, malgrat que desconec el nombre exacte perquè s'ha canviat el nom en diverses ocasions. En tot cas, com en edicions anteriors les parades de productes elaborats artesanalment van omplir la carretera Nova, així com van poder observar el treball d'artesans que conserven les tècniques dels nostres avantpassats.

Van gaudir d'una exhibició de motoserres, tallades de troncs, activitats infantils per als més petits, culturals com la presentació del llibre "Les pedres i els forns a Vallgorguina i el seu entorn", en la seu de l'ACV, la passejada el diumenge dels gegants "Bernat i Elionor" i vam poder gaudir d'una oferta gastronòmica variada, en la qual cal destacar l'escudella d'El Caliu que, com en cada edició, va tenir un gran èxit.

L'afluència de visitants va ser molt gran i la prova el nombre de cotxes que van aparcar en qualsevol lloc on hi havia lliure un petit espai per fer-ho.

Una fira que projecta el nostre poble i que està consolidada dins del conjunt de les que se celebren arreu de Catalunya.

Francisco Torralba

Premisa Comarcal

"Som la premsa de casa"

PERQUÈ HI
TENS MOLT A DIR

PREMI REPORTATGE SOLIDARITAT PER A ESTUDIANTS D'ESO I BATXILLERAT

Bases a: www.premisacomarcal.cat

Amb el suport de :

Generalitat de Catalunya
Departament
de la Presidència

WHAT SAYS CATALONIA

1918
(January)

MESSAGE OF PRESIDENT WILSON.

Requirements of various industries, pp. 52, 54 and 56.

1713 - PEACE OF UTRECHT. (14th March)

Catalonia, with shame of Humanity, is abandoned and detained in the fight for his liberties. The royal ambitions satisfied surrendered her treasonably to despotism and vengeance of Philip the 5th, King of Spain.

1714 - TESTAMENT OF CATALONIA.

...that the slavery being sure and feared in exercise of their offices, they explain, declare and protest to present and to testify to future ages that they do perform the last exhortations and efforts, promising against all the evils, ruins and devastations which might happen to our common and afflicted country and against the expropriation of all the honours and privileges.

1716 - MESSAGE TO GEORGE 3rd KING OF ENGLAND.

As his most Excellent Majesty in negotiation of peace with Spain, the Catalans addressed to a Message which will fulfil justice, asking for the fulfilling of promises made to Catalonia, of interesting herself in obtaining Liberty for Catalonia.

The aim of representing publicly to I. R. M. our feelings is to call upon your justice and the honour of England. Our engagement in its time made us enemies to England and to all major Alliances for Liberty of Catalonia and the present situation shall be for ever a public monument of our Justice.

When did we fulfill this demand was that of 1714) can be satisfied by another in which I. R. M. may interest herself, and what is wanting in the Congress of Utrecht, can be obtained in separate now in what we wish the power of England and made greater the glory which shall public our demands of I. R. M.

The Principality of Catalonia and the City of Barcelona.

1794 - SAYS THE GENERAL DEBARRANDE.

Debarra, general in the Pyrenees says speaking of Catalonia the duties of Spanish nation.

...But, what ever all means of establishing between more solid than the Pyrenees.

The Catalan is free did like ever Liberty and Equality, this quest of his who fight for these rights.

Comitè de la Llibertat, 1808

To, therefore, what we demand in this war is nothing our exclusive: it is that the world may be made safe and assured for the life, and particularly that it be safe for all those nations liking the peace and who, as ourselves wish to live in liberty her proper life, to choose her proper institutions and to be sure of justice and equity of other peoples in the world in presence of force and against aggression. All the nations in the world are indeed partners in this point, and for our part, we see fully clear that till justice is not made to the other ones, it shall not be made to us.

XIV.—It shall be formed a general Society of Nations with laws of specified conventions, in order to offer mutual securities of public Independence and territorial integrity, to all Peoples: even to the great as to the little ones.

An evident principle commands through the total program which we did draw up: it is the principle of justice for all Peoples and Nationalities and the right which they have of living in identical conditions of liberty and of mutual securities, are they strong or weak and likely.

11th SEPTEMBER 1918

Catalonia begs of the victorious Entente,
for Right and Liberty of Peoples,
the revision of Utrecht's treatise.

Hurrah for the Entente! Glory to Wilson!

Justice!!!

L'any 1908, en una fotografia feta a París, es veu en unes dependències d'una entitat catalanista, una senyera catalana amb un estel blanc dins d'un rombe blau.

Aquesta estelada o una de molt semblant, va onejar durant la 1a Guerra Mundial, als camps de batalla europeus gràcies als voluntaris catalans.

Aquesta senyera duia al mig, un rombe blau amb un estel de 5 puntes de color blanc.

L'any 1918 er Vicenç Albert-Ballester, que era pilot de la marina mercant, inventà l'estelada. Era un destacat activista que va organitzar els actes commemoratius de l'11 de setembre de 1908. Els seus escrits els signava com: "VIC" (Visca la Independència de Catalunya) i més tard ho faria com: "VICME".

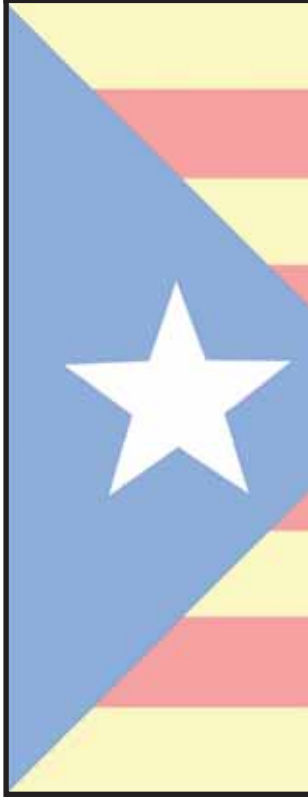
L'estelada està inspirada en la bandera de Cuba, en Vicenç Albert-Ballester visqué uns anys a Cuba, quan aquesta illa s'enfrontava a l'imperi espanyol d'aquell temps.

El color blau a les senyeres en general, simbolitza al poble, i ve derivat de la Revolució Francesa. El color blanc significa la llibertat. Aquests colors són presents a la bandera de França i a la dels Estats Units d'Amèrica.

El 1968 el P.S.A.N.(Partit Socialista d'Alliberament Nacional) en els seus actes, va voler canviar el color de l'estel en sintonia amb els llavors països socialistes. El fons de color groc, va ser més aviat una decisió estètica.

En general l'estelada amb el triangle blau, és considerada transversal i "tradicional". A més sol ser la més utilitzada. Només la Candidatura d'Unitat Popular (C.U.P.) manté avui l'Estelada de color de fons groc.

Carles Romero

NOTÍCIES NECROLÒGIQUES, per Montserrat Palomé

Xavier Espar i Tico, ens ha deixat el 2 de novembre de 2023, als 89 anys a Sant Celoni. Era veí de Cal Agustí de Olzinelles i soci de la Vall.

Margarita Roig Castañé, ens ha deixat el dia 18 de novembre de 2023, a l'edat de 92 anys. Coneguda com la Margarita de Cal Minaire.

Elvira Tomás Buded, ens ha deixat el dia 25 de novembre de 2023 a l'edat de 86 anys. Primer estiu a Vallgorguina i de fa molts anys veïna.

Rosa Maria Cornet Ciurana, ens ha deixat el dia 3 de desembre de 2023, als 71 anys. Agraïm a la seva família que ens hagi permès publicar l'escrit que es va llegir en el seu acomiadament.

Rosa Maria Cornet Ciurana, in memoriam

Quan escolteu aquest escrit ja no hi seré, almenys com ara em veig. Deixeu-me un instant de Narcisisme i alguna explicació molt personal, i que pot semblar fantasiosa, del meu pas per aquesta vida passada.

En algun moment de la concepció, potser un bocí de cel es va introduir en mi acompanyat de l'esperit que no es va quedar enrere sinó que va començar alimentant a través de la sang cadascun dels teixits que anaven creixent harmoniosament.

Jo no en sabia res del meu cel ni d'aquest petit bocí, naturalment, només que em sentia diferent i que no gaudia tal i com sí semblaven fer-ho els meus germans i amics.

Sembla ser que era simpàtica i riallera em deien, però també la més ploranera de la casa (eh, Germanets?). Potser només era una neuròtica i ara m'ho explico així...

Ai, xiquets! Jugar ja no em plaïa i rumiava què faria amb la vida? I vam descobrir la lectura, la guitarra, les excursions i la música, oi Ramon? que em salvaren sempre més la vida. Podia gaudir de l'art com espectadora i així em sentia més propera a la tribu però el malestar i la solitud profunda continuaven.

Vaig buscar dintre meu i estudiar em van ajudar una mica a trampejar els assumptes quotidians o, al menys, a fer-ho veure.

Amb el temps, crec que un altre bocí de cel va entrar dins meu amb la meva filla estimada i jo vaig començar a viure sense centrar-me tant en el meu dolor. Potser aquella angúnia podria portar-me a bon port?

El pas per la vida no ha estat fàcil, encara que també he tingut moments sublims. Tampoc ens posem dramàtics, la veritat!

Per a qui és fàcil? Vivim com podem amb el que sabem, el que percebem i el que ens ha arribat de l'entorn i dels ancestres. Quantes variables a conjugar i quants anys per equivocar-se o encertat-la...

El viure, tal i com era, m'entusiasmava poc.

Malgrat procurava fer veure que sí (per seguir!) i també crec que, inconscientment, perquè en part l'espurna de cel que intuïa, en ma filla es mantingués. Com si jo hi pogués fer res, resulta que

ella tenia la seva pròpia Llum!

Vam passar anys foscos, sense prendre decisions que ens haurien ajudat a viure millor, no en vaig saber més Alba i Mariona. També bons moments, amb vosaltres i amb la família i els amics.

Amb la maduresa i el aprendre -per fi!- que podia comptar també amb mi i el meu interior em va arribar la pau. Tant en solitud com acompanyada dels amics i amigues que ja tenia o he fet i conservat sense esforç, d'una manera natural, estranyada quasi de tenir-los.

I amb els germans i cunyats, nebots ja adults i molt estimats, que he anat entenent i acceptant i que m'han estimat i tingut cura de mi sempre que han vingut maldades. Us estimo.

La malaltia m'ha canviat, pors, pèrdua d'autonomia, patiment i la pena d'anar-me'n i deixar amb enyor els estimats. Crec que m'ha ajudat a estimar més al meu voltant.

Les amigues estimadíssimes del poble sempre a punt i amoroses. Ai, les caminades i les xerrades pels corriols! Els coneguts del poble també, que han sabut tractar amb discreció aquest camí que m'ha tocat fer. El meu agraïment absolut.

I les amigues, els amics i familiars de sempre, que han respost sempre però sobretot des de fa 4 anys com voluntaris i voluntàries fermes, a l'espera de les ordres de la cabdill major que trontollava però es mantenia ferma. Aquestes amigues, amics i familiars que m'han donat seguretat i pau, amb les que he pogut parlar sense embuts del meu procés: desitjo que us hagi anat bé de fer-ho. M'ho heu posat molt fàcil. Hem rigut, amics, hem rigut.

I la gran amiga/germana des dels 18 anys: l'Asun. Tantes batalles que hem passat juntes des d'aquell dia que vam connectar per sempre més davant del Palau de la Música. Valenta tu, reivindicativa tu, alegre tu. Jo et seguia en el que podia. Ens vam estimar de seguida i per sempre més. Ens trobarem més endavant, no hauràs de viure sense mi, només que estaré una mica més lluny.

I què dir de la família pròpia? El seu Amor sempre present i el meu que es desborda sobre el seu sense una espurna de dubte. Mariona, filla valenta i estimada sense fissures, mare i dona agosarada que has après a tenir cura dels teus fills i a estimar el Pau sense haver tingut models familiars molt clars previs... Com hem xerrat aquest dies Mariona, deus tenir el cap com un timbal. Sort que entre tots t'ajudaran a viure sense mi, mica en mica.

I en Pau, el meu gendre estimadíssim, que m'has acollit sempre amb la teva delicadesa. Els seus pares, sempre presents segons necessitats i acceptant la nostra -una mica boja- manera de ser Cornet, el sentit de l'humor en que -si podem- tractem els drames i que poden semblar fora de lloc a la gent seriosa, però salven moments. Com allò que us deia: "que bé, com a mínim ja no m'hauré de passar més el fil dental quan em mori".

Jordi, Marta, Núria, Maria i Sara, allà dalt estarem bé amb les vostres mares i el pare.

I els meus petits, la Jana estimada amb els seus ulls que de petita t'entraven fins el fons del cor. Jana adolescent, de vida interior intensa i sensible, estimada pels seus amics i amb diferents germans per gestionar i anar trobant el seu lloc. M'has ajudat molt Jana, amb tu he seguit a estimant sense fissures, espero que puguis mantenir aquest humor tan nostre.

L'Ovidi, sensible, comunicatiu, amb una gran capacitat de positivitzar el que passi al seu voltant d'una manera natural i que fa les delícies dels qui els volten. Amb la teva alegria m'has fet la vida molt fàcil. Hem estat molt bé.

I arribem al final perquè a la meua petita porció de cel se'l vol endur d'on ha vingut -es veu- i de tant avisar-me ja m'hi he acostumat. Diuen els Savis que l'esperit també marxarà i deixarà el meu cos fred i estàtic. Aquest embolcall que m'ha acompanyat 71 anys es quedarà aquí i aniré més lleugera. Es veu que he de procurar no distreure'm amb res, directe a unir-me al Tot, al Déu, a la part de cel que vaig deixar en baixar al món i m'esperaran els amics i familiars que ja han fet el pas abans que jo i que també que m'ajudaran guiant-me cap a la Llum que desitgem.

Aquest és el meu anhel i aquesta és la meua creença. Us estimo.

Can Gras del Pou

Fotografia actual

Can Gras del Pou: Jaume Mora

Situació: És al capdamunt del terreny que havia estat conreu de la casa i sota el camí del Pou del Glaç que va fins a Cal Cucut. Té el núm. 26, i pertany al quarter 1.

Descripció: El 1718 la casa era coneguda per Can Gras dels Codinyers (Codonyers), i posteriorment com Can Gras del Pou del Glaç, i en alguns plànols per Can Gras de Baix. Està formada per planta baixa, pis i la teulada és a dos vessants. L'any 1995 si van fer obres i es va convertir en dos habitatges, una part ha perdut la fisonomia antiga. L'any 1860 en el Nomenclàtor de la província de Barcelona, trobem catalogada Can Gras del Pou com una casa de pagès, i tenia el núm. 26. La data més antiga que coneixem és la de l'any 1605.

Història: Hi havia viscut en Josep Gras Daví i l'Anna Cañellas Torrus (de Can Maresma, Sant Iscle de Vallalta), amb 1 fill que es deia Amadeu Gras Cañellas, que es va casar amb la Victòria Bosch Coll (de Can Montasell, Vallgorguina). Aquest matrimoni van tenir un fill, l'Alfred Gras Bosch que es va casar amb la Montserrat Catarineu Cama (de Cal Ros, Vallgorguina) i tingueren dues filles l'Anna Maria i la Maria Victòria que són les propietàries actuals i viuen a la casa.

En Josep Gras Daví va ser alcalde de Vallgorguina 1918-1922 i sots caporal del sometent del districte. També va ser soci fundador de la Societat Buena Fe de Vallgorguina l'any 1917.

L'Amadeu Gras Cañellas va ser alcalde de l'any 1931-1934. Va entrar en les eleccions del dia 12-04-1931 fins als fets d'octubre de l'any 1934 que va haver de deixar l'ajuntament. L'any 1936 amb la

victòria del Front Popular torna a agafar el càrrec fins que va entrar en Joan Radó Regàs.

L'any 1933 es va acordar enderrocar la paret de la plaça de la Vila pel perill que comportava, també es va demanar a Obres Públiques la construcció del pont del Riu Sec, i l'any 1934 el va construir.

Fotografia dels anys 80

viatge.

L'Amadeu després de la guerra, va ser empresonat a la presó de Mataró com a represàlia durant 3 anys, i la seva esposa, Victòria Bosch Coll va participar en les famoses eleccions de les estaques l'any 1931.

A la propietat d'aquesta casa, cap a la riera, hi havia un pou de glaç, tal com surt en diversos documents que malauradament, fins avui no s'ha pogut trobar.

En el cadastre que es va imposar a partir de l'any 1715 amb el Decret de Nova planta des de Madrid, els catalans van haver de pagar molts més impostos. L'any 1790, en Pere Gras del Pou pagava 14 lliures i 1 sou.

L'any 1795, en Pere Gras del Pou va contribuir amb 2 lliures per formar un cos de Miquelets (guerra Gran 1793-95)

L'actual bosc d'aquesta casa que puja per la vessant est del camí del Pla de Vidal fins arribar a les terres de can Nonell del Sot, havia estat vinya de la casa, actualment és tot bosc.

30 de janer 1605, barthomeu gras, Marianna de Sant Andreu de Vallgorguina fonch batejat per mi Miquel Llarga vicari de Vallgorguina" (ADB, LI.I Bap Matr Vallgorguina 1601-1604, pàg. 39)

"Gras-Llunell dimecres dotze del mes d'abril de 1645 en la Església parrochial de Sant Andreu de Vallgorguina bisbat de Barcelona per mi Anthoni Fageda pvre vicari de dita parrochia Església, son estat esposats Bernat Gras pagès fill legítim y natural de Berthomeu Bellsollell y Gras y de Marianna de aquell muller, amb Elena donsellà filla legitima y natural de Miquel Llunell pagès i de Anna de aquell muller vivent, parrochia de Vallgorguina" (LI. XIII Matr Vallgorguina 1645-1696, pàg. 1)

“Gras-Castellar 29 novembre 1659 en la Església parrochial de Sant Andreu de Vallgorguina bisbat de Barcelona per Antoni Cendra han estat esposats Joan Gras pagès fill de Jaume Gras també pagès y de Paula difunt, ab Elisabeth donsell, filla legitima y natural de Joan Pau Castellar també pagès y de Magdalena vivent” (Ll. XIII, Matr Vallgorguina 1645-1696, pàg. 17) “.

11 setembre 1821 en les fonts baptismals de la Igl. De Sant Andreu de Vallgorguina, bisbat de Barcelona per mi el baix firmant rector de dita parroquia fonch batejada, Teresa, Maria Antonia filla legitima y natural de Joseph Gras del Pou pagès de Vallgorguina y Maria Donadéu natural de Sant Esteve de Palautordera, padrins Ignasi Noguera pagès de Sant Esteve de Palautordera y Teresa Cavaller i Maria Tarrida Gras, oncles de la batejada. Llorens Marquet Pvre” (Ll. IX Bap Vallgorguina 1798-1870, pàg. 76).

“Per una casa en despoblat anomenada Can Gras del Pou, núm. 26, propietat Pau Gras del Pou” (HAM, Cadastre del segle XIX, núm. 56) nomenclàtor de l’any 1859).

“Casa de pagès anomenada Can Gras del Pou, amb les seves terres de conreu, bosc aplevat a la casa. Pau Gras Juvany- Josep Gras Cruixent any 1873”.

Possessió anomenada d’en Gras del Pou, vinya de tercera, propietari Pau Gras del Pou” (AM, cadastre del segle XIX, núm. 56) “Partida cal Gras del Pou, vinya de tercera Josep Gras Davi” (cadastre, any 1943, vol. I, f. 81-2).

Bibliografia: Revista La Vall, Arxiu documental de l’Associació, recull oral, Garcia-Pey, Enric, recull de noms antics i moderns. Vallgorguina any 1999, Associació Cultural Vallgorguina. Portals i Martí, Joan. Vallgorguina la vall, la parròquia, el poble una llarga història, any 2011.

AGENDA NOVEMBRE-DESEMBRE

Museu del Bosc i la Pagesia: Obert dissabtes i diumenges, de 10 a 14h.

Can Mainou, Carretera Nova, 36

Cagada Popular del Tió: Diumenge 24 de desembre a les 6 de la tarda, a la plaça de la Vila. Organitzat per l’ACV i Ajuntament de Vallgorguina

Les pedres i els forns de Vallgorguina i el seu entorn

Dins de les activitats de la Fira del Bosc, l’ACV va presentar el llibre “Les pedres i els forns de Vallgorguina i el seu entorn” fruit d’una col·laboració dels senyors Jaume Mora, Jaume Balagué, Joan Mora i la senyora Maria Josep Serra.

És un recull de pedres i forns del terme municipal de Vallgorguina, cadascuna amb la seva història i que ha estat possible també a la informació facilitada per la gent gran del poble.

Fa anys que l’activitat forestal és mínima, i per aquesta raó, la majoria estan en

Ilocs amagats i de difícil accés. Per aquesta raó, per aquells que s'animin a trobar-les quan passegin pel bosc trobaran al llibre la posició geogràfica del GPS, la longitud i la latitud que permetran la seva localització.

Amb la seu de l'ACV plena d'assistents, el senyor Jaume Mora va comentar la gènesi del llibre i va fer una projecció d'imatges d'algunes de les pedres i forns recollits al

llibre. Per tots aquells que tinguin interès a la seu de l'ACV es pot adquirir el llibre.

Francisco Torralba

La importància de l'oficialitat del català a Europa

El català a Europa es va sentir per primera vegada l'any 1993 a l'Organització de les Nacions Unides (ONU), per l'estat membre; Andorra, Òscar Ribas Reig va llegir íntegrament el seu discurs en català. Per tant, Europa coneix de l'existència del català, només en manca fer-la oficial com la 25a de la UE. Podríem qualificar-ho com que té un reconeixement limitat, podem adreçar-nos per escrit a la Comissió Europea en català, al Parlament, al Consell, al Defensor del poble europeu o al comitè de les regions i també rebrem la resposta amb la nostra llengua. Però, necessitem la seva oficialitat perquè deixin de vulnerar constantment els nostres drets lingüístics.

Per exemple, resoluria el problema de l'etiquetatge tant a l'estat espanyol com a les multinacionals, la normativa europea d'etiquetatge obliga a incloure en els seus productes una o més llengües d'entre les oficials de la UE. Es regularia l'ús a Internet, que fins ara és una guerra perduda o molt minoritària. Podríem escriure a òrgans judicials europeus, en definitiva un reconeixement a totes les instàncies internacionals.

No sé si ho tenim a tocar, si és ben cert, que ni una sola vegada que un país ha proposat una modificació del reglament per causa d'introduir una llengua la votació ha estat en contra. Deixaríem de patir aquesta regressió de la llengua que estem vivim en

els últims anys dintre de la nostra societat. Teresa Cabre, presidenta de l'institut d'Estudis en Català ha dit: "Que et reconeguim des de fora dona més valor a la llengua en si. Per tant, els parlants valorarien més el català". No ens oblidem del valor que agafaria en zones minoritàries, com la de Catalunya del Nord o la Franja.

Alguna cosa ha començat a canviar, per primera vegada el govern espanyol ha fet una defensa del català a la UE i defensà la seva integració en els seus estatuts, per tal de fer-la oficial. Si aquest pas ens portes a votació aviat i fos acceptat pels membres de UE, la protecció del català estaria assegurat, així com una reconciliació dels catalans amb Espanya, com a mínim el que concerneix la llengua, tan durament maltractada durant segles.

Tessa Barlo

Sòl

Abans, i ara fa 5 anys, ja avisàvem des de La Vall que el sòl és la caixa forta que conté els nutrients que alimentaran arbres, arbusts i tots els organismes. I que és fràgil. I que, pressionat excessivament en context de canvi climàtic, es troba en risc.

Ara torna la sequera, en un altre episodi. Un dels pitjors que recordem. És pròpia de la irregularitat del clima mediterrani. Però amb un

pronòstic d'increment exponencial. Més sequeres recurrents. Més seques.

I el sòl esdevé encara més primordial. Més necessari.

Imprescindible per mantenir el bosc viu al llarg de les sequeres. El sòl és reservori de nutrients. I encara més: reservori d'aigua entre pluges. No tindrem bosc en el futur sense un sòl amb bona estructura, madur, amb matèria orgànica, capaç de retenir sals minerals i aigua. I capaç de donar-los a les plantes. Sense un bon sòl no tindrem bosc. A Vallgorguina. I a gran part del país mediterrani.

I, convé tenir-ho en compte: tenim un sòl ja empobrit. Molts anys, segles, de vinya intensa, de conreus en pendent, d'explotacions forestals exhaustives en el passat, han fet un flac favor al sòl. Molts pagesos van lluitar contra l'erosió, per a la restitució del sòl amb la matèria orgànica dels fems i del compost. Però malgrat això, molts rostos han perdut fertilitat. Amb els antics marges engrunant-se per la manca de cura, les vies de fuga de terra són sagnants. I amb les pistes forestals mal girbades o amb milers de pneumàtics fregant les trialeres cada cop més freqüents, les tones de terra que el Corredor i el Montnegre perden cada any som molt important. Tant com poc investigades. I molt ràpidament. Contrasta amb la lentitud amb què es regenera el sòl.

Els sòls de la serralada litoral responen al model de terra bruna meridional. Amb un perfil molt senzill: la roca mare disgregant-se originant al damunt entre un i dos metres, si hi arriba, de terrer (altrament anomenat sauló); i, al damunt, mig pam de terra fosca, agrumollada, coberta de la fullaraca que la genera, més reconeixible la superficial que la de sota, ja descomposta. I les arrels? Totes fent una teranyina en els dos pams de sòl més superficial. Una finíssima capa vital que manté el bosc amb una faïç sorprenent, gairebé màgica. Tot un bosc mantingut per mig metre d'estructura, per un pam de reservori de nutrients. Potentíssim... i vulnerable!

El sòl és viu: conté rizomes, tubercles, arrels, però també fongs, de centenars de tipus. I cuques. De grans: escarabats, formigues, cucs, erugues, caragols, llimacs, porquets de Sant Antoni, mil-peus, cent-peus, peixets de plata, papasastres, ortòpters, dípters, aranyes, pseudoescorpins, àcars, col·lèmbols..., -un no parar!-. I de molt menudes, microscòpiques: amebes, flagel·lats, ciliats, tardígrads, rotífers, gasteròtrics..., -un altre no parar!-. I bacteris i ...

A majors biodiversitat, maturitat i complexitat del sòl, millor bosc.

El canvi climàtic està fent que els antics conceptes i procediments de pagesos, bosquerols i gestors forestals hagin de canviar.

De com tracti la gent d'ara el sòl, depèn el bosc de la gent del futur. Dels nostres fills. No cal anar més enllà!

Fotos: Sòl habitual als solells del Corredor: magre!

*Joan Manel Riera
Escola de Natura del Corredor*

CRÒNICA ESPORTIVA, per Lluís Reverter

NOTÍCIES / f.c. val l gorguina

Foto: Instagram F.C.Vallgorguina

Punts i posició dels equips en competició, fins al 26 de novembre de 2023. En general bona temporada i amb molta alegria i ambient, ressaltem la bona temporada de l'Infantil que de moment van primers i el Juvenil Femení que són segones, en contra l'equip Amateur Masculí ha tornat a la competició hi ha guanyat un partit.

AMATEUR QUARTA CATALANA	(GRUP 11)	3 punts	14 posició
TERCERA DIVISIÓ ALEVÍ S12	(GRUP 12)	14 punts	7 posició
TERCERA DIVISIÓ BENJAMÍ S10	(GRUP 7)	12 punts	9 posició
FEMENÍ AMATEUR F-7	(GRUP 6)	16 punts	4 posició
SEGONA DIVISIÓ FEMENÍ JUVENIL	(GRUP 5)	25 punts	2 posició
SEGONA DIVISIÓ FEMENÍ ALEVÍ	(GRUP 7)	12 punts	11 posició
LÚDICA INFANTIL FUTBOL 11	(GRUP 4)	19 punts	1 posició

NOTÍCIES / patins val l gorguina

Fotos: Instagram Patins Vallgorguina

Notícies de l'Arlet Albero i l'Aran Bosch a CPA Arenys de Mar:

El 25 de novembre van participar en el seu primer Open de Solo Dance Nivell 2, l'Arlet i l'Aran són de Patins Vallgorguina també juntament amb la Jéssica, Mireia i Martina de Patins Arenys de Mar, enhorabona a totes les patinadores de debut en aquesta modalitat que competiu i gràcies a @leitolm per la dedicació i fer-ho possible.

Notícies de Nara Tabarné Fernández a CPA Arenys de Mar:

El cap de setmana 11 i 12 de novembre la patinadora Nara Tabarné Fernández a mà de la seva entrenadora Anna Benet va participar en el campionat Federació de Catalunya Infantil celebrat a Alguairé, després d'una llarga temporada de competicions va aconseguir arribar aquest campionat i tenir el segon lloc. Felicitats! Esperant nova temporada amb nous èxits.

NOTÍCIES / carla cosano a l'escola de dansa esther cortés

Foto: Instagram Escola de Dansa Esther Cortés

El darrer dissabte alumnes de l'Escola van participar en les beques de la @ fedecatadansa amb molt bona feina per part de totes elles:

- Beca clàssic nivell 2 per Rita
- Beca clàssic nivell 3 per Carla
- Beca jazz nivell 3 per Carla
- Menció jazz nivell 1 per Georgina
- Beca de contemporani nivell 3 per Carla

Felicitats a totes i seguim sumant experiències!!

NOTÍCIES / albert torras crespó

Foto: Albert Torras

L'Albert ens explica: Doncs la temporada, al moment està sent rodona, anem a la part alta de la classificació amb el repte d'intentar fer l'ascens. Estem en un grup molt complicat, però confiem molt en les nostres possibilitats i farem el que sigui per poder complir l'objectiu. A més a més hem guanyat la copa federació, és el primer títol que guany i estic molt content. A part vam estar a punt de passar de ronda a la copa del rei contra els cadis en un partit molt disputat, però vam arribar als penals i no vam poder aconseguir al pas a la següent ronda; tot i això, estic molt orgullós de l'equip. Seguim endavant i esperó que a final de temporada tinguem una altra alegria com hem tingut la primera part d'aquesta

**PROVEM-HO
EN CATALÀ**

**MOLT
PER PARLAR.
MOLT
PER VIURE.**

moltperparlar.cat

 Generalitat
de Catalunya

Pel català,
sempre endavant

IMATGES ANTIGUES DE VALLGORGUINA

Festa final de curs amb la mestra Ceci, any 1983, darrera l'Ajuntament, D'esquerre a dreta: Joan Jesús Mateo i Torras, Eva Barri Puigvert, Marcel·la López Truño, Roger Puigvert Valls, Josep Travessa Puigvert, Pepito López Soler, Anna Planells Palomé, Roser Utrillo Gíbert, Dani López Soler, Joaquim Barri Casas, Oriol Barri Bernatallada, Albert, (fill mestra), Xavier Mora Fontanella, Joan Vallalta Masferrer, Josep M. Barri Bernatallada, Núria Planells Catarineu, Josep M. Planells Palomé.

GRUP **GAMMA**
J. Riera

Antiga Ctra. provincials, s/n
08460 Sta. Maria de Palautordera
Tel. 93 867 07 64 www.j-riera.com

J.B. JORDI BARRI PUIGVERT
CONSTRUCCIONS I REFORMES

C/ DEL SOL, 4
08471 VALLGORGUINA
Tel./Fax 93 867 91 93
Mòbil 670 24 37 48
j.barrir@terra.es

AUTO REPARACIÓ J. PUIGVERT

Ctra. Nova, 104
08471 Vallgorguina (Bcn)
Tel/Fax 93 867 92 36
arjpuigvert@gmail.com

www.jpuijvert.com

VIVERS SALICRÚ
Agricultura Biodinàmica
Verdures i Arbres Ornamentals

T. 671 033 213

www.viverssalicru.cat

IMS, S.L

Electricitat

Aigua

Climatització

Gas

Calefacció

675 68 59 47 (Vallgorguina)
cristian.sans.mu@gmail.com

Per sucar-hi pa
MENJAR CASOLÀ PER EMPORTAR
CARNISSERIA • XARCUTERIA

Carretera Nova, 43
08471 Vallgorguina Tel. 677 57 99 40

PLANELLS
PINTURA DECORATIVA

Ctra. Nova, 55 Tel. 93 867 94 50
08471 VALLGORGUINA (BCN) Mòbil 687 541 300

Avda. Fortalesa, 14 • 17450 Hostalric
Tel. 872 99 38 95 • xavi@arealocal.es
www.arealocal.es

BigMat
Fradera

**Magatzem professional
per a la construcció**

C/ Ramon y Cajal, 1 • 08470 SANT CELONI (Barcelona)
Tel. 93 867 15 12 • Fax 93 867 53 18 • fradera@bigmat.es • www.fradera-bigmat.es.net

TALLER DE SERRALLERIA

VALLGORGUINA

S
C
P

tot en ferro!

PORTES - REIXES
BARANES - TANCATS, ETC...

Església, 22 - Tel. 93 867 93 13 - 08471 VALLGORGUINA

Casa de Colònies
Granja Escola
Turisme rural
Excursions

Can Clarens

www.canclarens.cat - tel. 938679195-600585990

Ctra. C-35 Km. 56,7 • 08470 Sant Celoni (BCN)
borrull@ferreteriaiborrull.com | T. 93 867 48 56
www.ferreteriaiborrull.com | F. 93 867 59 83

CAN MARTÍ

Allotjament Rural

Ctra. Nova, 67
08471 Vallgorguina (BCN)

600 685 547
@casacanmarti
canmarti67@gmail.com
www.canmarti.org

POL. IND. MOLÍ DE LES PLANES • 08470 SANT CELONI (BARCELONA) • TEL. 93 867 54 50

93 867 88 83

Ctra. C-61, Km. 11 • 08471 Vallgorguina

Sergi Vilar

Gestió Immobiliària
Compra - Venda - Lloguer

AGENT
ING
NACIONAL - NEDERLANDS

Ctra. Nova, 46. 08470.Vallgorguina
Tel-Fax: 93.867 93 46
Mòbil: 670 099 093

LLACETS

ESTANC

- VENDA DE PREMSA
- TABAC
- ARTICLES VARIS D'OFICINA
- ARTICLES DE REGAL.

Ctra. Nova, 47
08471 Vallgorguina
T. 93 867 92 57

Balmes, 23
08470 Sant Celoni
T. 93 867 58 23

Goya, 18
08440 Cardedeu
T. 93 198 36 36

www.arafinques.com

tel. 938679318 - 600585990

www.mascotesbcn.com

Cal Gla

agrobotiga

alimentació saludable

Carrer de l'Església, 1
08471 Vallgorguina
Tel. 931 536 575

@calglavallgorguina
montnegreuiu@gmail.com
619 284 572 / 678 915 027

Cal Teresa

des de 1998

Botiga d'alimentació
amb servei a domicili
Comanda mínima: 30€

C/ Església, 7 • Tel. 93 867 92 43 • 08471 Vallgorguina (BCN)

